

Явно ся види, че Владимиръ, кято баше самъ отлично възпитанъ и образованъ, и весма добръ знаяше не само отечественнѣ-тѣ, нѣ и Гръцкѣ-тѣ Словесность, той ея погрижи да даде сѣще-то възпитаніе и на свои-ты сынове, и така чюдно е, че Боянъ е былъ на Българе-ты отечественъ поетъ, на когото слава-та така ся прочю, что-то той ся прослави у простый народъ магесникъ, който прѣобрашашъ влѣци-ты на челоуѣци, и на противъ. Не ся знае, зачто му е была приписана такава сила, — отъ чюдно-то ли съдръжаніе на неговы-ты пѣсни, или отъ другѣ нѣкожъ причинѣ; можемъ поне да сякаме, че той е нареченъ врачевникъ въ метафорическый тѣмко смыслъ.

Да ли за тоя Боянъ казва пѣвецъ-тѣ за плѣка Игоревъ: „Начати же ся той пѣсни по былинамъ сего времени, а не по замышленію Бояню; Боянъ бо вѣщій, аще кому хотяше пѣснь творити, то растекашешя мыслию по древу, сѣрымъ волкомъ по земли, сизымъ орломъ подъ облака; помняше бо рѣчь первыхъ временъ усобицъ; тогда пушаше 10 соколовъ на стадо лебедей.“

По доду: „О Бояне, славію стараго времени! Абы ты сія полки ущекоталъ, скача, славію, по мыслену древу, летая умомъ подъ облака, свивая славы оба полы сего времени, рица по трону Трояню чрезъ поля на горы, пѣти было пѣснь Игоревы, того Ольга внуку.“

Достовѣрно е, че Боянъ Владимировичъ е можалъ да приуска по пѣтекѣ-тѣ Трояновѣ, зачто тя ся е находдала въ Българскѣ-тѣ Дръжавѣ; былъ ли е някой Боянъ пѣвецъ въ Россіѣ, не знаѣмъ; ако е былъ, и него подразумѣва пѣвецъ-тѣ Игоревъ, то не могъ да разумѣмъ, зачто го той кара да припка въ Българіѣ по пѣтекѣ-тѣ Трояновѣ, на горы-ты Балканскы.

Осванъ това, той го нарича пѣвецъ на старо врѣмя; а това старо врѣмя, въ отношеніе-то на Игоревъ пѣвецъ,